

71. ▶ MÁRFFY ÖDÖN (1878-1959)

Fák alatt, 1910-es évek első fele

Olaj, vászon, 75x61 cm
Jelezve balra lent: Márffy Ödön

Kezdő ár: 4 000 000 Ft / 12 698 EUR
Becsérték: 8 000 000 – 10 000 000 Ft
Estimated value: 25 397 – 31 746 EUR

Az ÉLETMŰ-KATALÓGUSBA felvéve a 5.7.12-es számon

1
2
3

1. Márffy Ödön: Erdei út, 1911 körül magántulajdon
2. Henri Matisse: A fontainebleau-i erdő, 1909 magántulajdon
3. Henri Matisse: Luxembourg kert, 1901-02 Ermitázs, Szentpétervár

Az Új Képek majd a Nyolcak 1911-es botrányosan sikeres tárlatait követően a csoport dinamikus, egyenes vonalú előretörése megtorpant, és szinte valamennyi tagja új utak keresésébe fogott. Márffy maga is több irányba tapogatózott, részben a klasszicizáló, monumentális munkák vonzották, de felszínesen megérintette a kubizmus és az orfizmus is. Tájképein hol a konstruktív, éles metszésű, kristályos szerkezetek jelentek meg, hol ellenkezőleg, puhább, elomlóbb színpamacsokból építette fel a struktúráját. Ami mindvégig jellemzője marad festészetének, hogy továbbra is elsősorban színekben gondolkodott, és par excellence kolorista maradt egy olyan időszakban, amikor az egykori Vadak szívesen cserélték fel harsány palettájukat szürke, tompa zöld, terrakotta színekre. Képünkön Márffy a plein air naturalista hagyományokat fejleszti tovább, elsősorban most is a fák lombjai közt átszűrődő napsugár fényfoltjai érdeklik. Feltüzesíti, de már nem írja át merőben új színekkel a látványt, mint néhány évvel korábban, a fauve korszak idején, és nem is az orfikus prizmaszerűen tört nyalábokat választja, mint egyik-másik ekkoriban készült alkotásán. Az ecsetjárás megfontoltabb, részletesebb, mint a Vadak időszakában, de nem olyan fegyelmezett, mint a konstruktív kísérleteknél. A kompozíció rá jellemzően kimódolt, a fák ágai sátként borulnak az útra, az így nyert háromszöget a magasságvonalba helyezett jegenye osztja ketté. A lombok zöld, az ég kék, és az árnyék lila együttes dominanciája a hideg kolorit felé billentené az egyensúlyt, ha a festő mindezt nem ellenpontosná a beeső napfény ritmikusan adagolt rózsaszín, narancs foltjaival. E kísérletező időszak végén Márffy az itteni úton halad majd tovább, és – elvetve mind a klasszicizáló, mind a konstruktív irányt – az évtized végére expresszionista, neo-fauve képeket kezd festeni.

Rockenbauer Zoltán, Phd

